

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0464

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

13 καθόλου δ' ἐπὶ τούτ[ω]ι
βλα<ς>φ[ημοῦν]τος ἐκείνου μέμ-
ψεται, [τοῦναν]τίον δ' ἐπὶ
ταῖς ἐ[ρεθιζούσαις] τ]ὸν νοθε-
5 τούμενον λύμας καὶ
φανερὸν κάκείνῳ π[ο]-
ῆσει τ[ο]ῦτο· συνβαίνει
γὰρ τὴν διάνοιαν ἀπο-
στρέφεται μὲν, ὡς οὐχ ὑ-
10 γιά] λέγοντος [το]ῦ ἀντ[ι]λέγοντος

14 ὥστε τῇ πρὸς τ[ὸ] σφοδρ[ὸ]ν
ποιότη[τ]ι κεχρῆσθαι, [ἐν] ἣ
δ' οὐκ ἔστι τὴν ἰδιότη[τ]α
καὶ τῶν φιλοφρόνων [.] φα
5 νων. ὅταν μὴ<ν> παρελπίζη<ι>
τινὰς ἢ σφόδρα μεγάλως τὸν
ἴδιον ἐμφαίνει<ι> δυσχερα-
μόν, οὐκ ἐπιλήσεται τοῦ
φιλάτου λέγω<ν> καὶ γλυκυ-
10 τ]ά[του] καὶ τῶν ὁμοίων καὶ

15 καὶ διὰ
τί παγσαμένων ἐπὶ το[ῦ]τ
ὕμ. [. . .]ς μετ[α]βήσεται καὶ
τού[τοις] δὲ πῶς αὐτοῦ
5 τὴν ἀ[νακ]άχχεσιν ἐγνηο-

fr. 13, 1—2, 4 (ἐρεθιζούσαις), 10 supplevi

fr. 14, 1, 2 (ἐν ἣ), 9 supplevi 2 ἐν ἣ] vel ἐν οἷς 4 ΦΙ-
ΛΟΦΡΟΝΩΝ C (litt. subs. canc. sep.) dis.* [ἀ]φ[α]νίζειν corri-
gendum? 5 μὴ<ν> correxi, estne οὖν scribendum?

fr. 15, 3 ΥΜΙ[. . .]C pap. ὕμ[ου]ς?

χότ[ας] ἐπιδείξει; συνελ[όν]-
τι δ' εἰπεῖν οὕτω παρρησί-
αι <χρήσεται> σοφὸς ἀνὴρ πρὸς τοὺς φί-
λους ὡς Ἐπίκουρος καὶ Μη-
10 τρώδω[ρος]

16 μὴδὲ
τότε δακνύμεθα μό-
νον, ἀλλὰ μέχρι ἂν κατα-
ρεύοντας ἐπιδείξωμεν
5 αὐτο[ύς]. * πείθειν δὲ καὶ δι-
ὰ τῶν [ἐρ]τ]ων, ἀλλὰ μὴ μό-
νον διὰ το[ῦ] λέ[γει]ν, ὅτι τὴν
παρρησίαν σπ[α]νίως ἐνη-
νόχαι

17 χρωμένου καὶ [. . . .].
τικῇ καθόλου πάντων.
κἂν δι' ἄλλων [ἐ]τι μ[α]λλο[ν]
ἢ παρρησία γένηται, μὴ νο-
5 ἐ[ἴ]ν τι]ν' οὕτω ἢ [ι]ρ]ῆσθαι
χάριν δι[α]βολῆς [ἡ]μῶν, >
ἀλλὰ

18 ὦ παῖ, καθάπερ τρο[φ]ὴν
ἄλλοτριούσαν ἐ[κ]π[τ]υε

fr. 15, 6—7 ἐπιδείξει — εἰπεῖν vidit iam Crönert 8 supplevi;
an παρρησι<ἀ>ε-τ]αι scribendum?

fr. 17, 1 J pap. 3 (ἐτι), 5—6 supplevi

fr. 18, 1—3 inducit Philod. praeceptorem discipulo suaden-
tem ut perversas doctrinas repudiet, quibus antea imbutus erat
10 κώπτειν supplevi

fr. 15, 6 Usener o. l. 131, 13; Crönert o. l. 622 — Metro-
dori XXIV (p. 556) Koerte.

8n
MSS

